

4) Je v souladu s čl. 2 odst. 4 ve spojení s odst. 3 písm. b) bodem i), jakož i odst. 1 směrnice 98/59/ES, aby zaměstnancům, kteří uplatňují soudně neúčinnost jejich výpovědi doručené v rámci hromadného propouštění s odkazem na skutečnost, že zaměstnavatel, který jim dal výpověď, neprovedl řádně projednání se zástupci zaměstnanců, byla uložena povinnost předložit důkazy a nést důkazní břemeno, která jde nad rámec důkazu o vztahu ovládnutí?

5) V případě kladné odpovědi na čtvrtou otázku:

Které další povinnosti týkající se předložení důkazů a prokázání tvrzených skutečností lze v takovém případě uložit zaměstnancům podle uvedených ustanovení?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 225, s. 16.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal d'instance de Limoges (Francie) dne 6. února 2017 – Banque Solfea SA v. Jean-François Veitl

(Věc C-63/17)

(2017/C 144/32)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Tribunal d'instance de Limoges

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Banque Solfea SA

Žalovaný: Jean-François Veitl

Předběžná otázka

Umožňuje pravidlo vyplývající ze směrnice 98/7/ES ze dne 16. února 1998 ⁽¹⁾ a směrnice 2008/48/ES ze dne 23. dubna 2008 ⁽²⁾, podle kterého ve francouzské verzi „[Se] výsledek výpočtu [...] vyjadřuje s přesností na nejméně jedno desetinné místo. Je-li hodnota číslce na následujícím desetinném místě větší nebo rovna 5, hodnota číslce na příslušném desetinném místě se zvyšuje o jednu“, aby byla RPSN uvedená ve výši 6,75 % považována za přesnou, když roční procentní sazba nákladů úvěru byla ve výši 6,75772 %?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/7/ES ze dne 16. února 1998, kterou se mění směrnice 87/102/EHS o sbližování právních a správních předpisů členských států týkajících se spotřebitelského úvěru (Úř. věst. 1998, L 101, s. 17; Zvl. vyd. 15/04, s. 36).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/48/ES ze dne 23. dubna 2008 o smlouvách o spotřebitelském úvěru a o zrušení směrnice Rady 87/102/EHS (Úř. věst. 2008, L 133, s. 66).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Corte suprema di cassazione (Itálie) dne 6. února 2017 – Oftalma Hospital Srl v. C.I.O.V. – Commissione Istituti Ospitalieri Valdesi, Regione Piemonte

(Věc C-65/17)

(2017/C 144/33)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Corte suprema di cassazione

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: Oftalma Hospital Srl

Odpůrci: C.I.O.V. – Commissione Istituti Ospitalieri Valdesi, Regione Piemonte

Předběžné otázky

- 1) Musí být článek 9 směrnice Rady 92/50/EHS ze dne 18. června 1992 ⁽¹⁾, který stanoví, že zakázky, jejichž předmětem jsou služby uvedené v příloze I B, jsou zadávány v souladu s články 14 a 16, vykládán v tom smyslu, že výše uvedené zakázky každopádně nadále podléhají zásadám svobody usazování a volného pohybu služeb, rovného zacházení a zákazu diskriminace na základě státní příslušnosti, transparentnosti a zákazu diskriminace uvedeným v člancích 43, 49 a 86 [ES]?
- 2) V případě kladné odpovědi na první otázku musí být článek 27 směrnice 92/50/EHS, který stanoví, že v případě zadání zakázky prostřednictvím vyjednávacího řízení nesmí být počet zájemců přizvaných k jednání menší než tři, za předpokladu že je dostatečný počet vhodných zájemců, vykládán v tom smyslu, že se použije i na zakázky, jejichž předmětem jsou služby uvedené v příloze I B směrnice?
- 3) Brání článek 27 směrnice 92/50/EHS, který stanoví, že v případě zadání zakázky prostřednictvím vyjednávacího řízení nesmí být počet zájemců přizvaných k jednání menší než tři, za předpokladu že je dostatečný počet vhodných zájemců, použití vnitrostátních předpisů, které u veřejných zakázek udělených před přijetím směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES ze dne 31. března 2004, jejichž předmětem jsou služby uvedené v příloze I B směrnice 92/50/EHS, nezaručují otevření hospodářské soutěži v případě použití vyjednávacího řízení?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 92/50/EHS ze dne 18. června 1992 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na služby (Úř. věst. L 209, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesarbeitsgericht (Německo) dne 9. února 2017 – IR v. JQ

(Věc C-68/17)

(2017/C 144/34)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesarbeitsgericht

Účastníci původního řízení

Žalobce: IR

Žalovaný: JQ

Předběžné otázky

- 1) Musí být čl. 4 odst. 2 druhý pododstavec směrnice Rady 2000/78/ES ⁽¹⁾ ze dne 27. listopadu 2000, kterou se stanoví obecný rámec pro rovné zacházení v zaměstnání a povolání (směrnice 2000/78/ES), vykládán v tom smyslu, že církev může takové organizaci, jakou je v projednávaném právním sporu žalovaná, závazně určit, aby v souvislosti s požadavkem, který je kladen na pracovníky ve vedoucí pozici, jednat v dobré víře a s věrností, rozlišovala mezi pracovníky, kteří jsou členy církve a pracovníky, kteří jsou členy jiné církve nebo nejsou členy žádné církve?